

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 94.

Syvende Session.

34te Møde.

Mandagen den 21de Januar.

(Fortsat.)

L. C. Larsen: Den ærede Justitsminister favnede en Udtalelse af Udvalget om, hvorvidt det ansaae Overlæsselse og Sultning af Dyret i de i Lovforslaget foreslaaede Ord for strafbart. Jeg maa for mit Vedkommende erklære, at jeg antager det for at være indbefattet derunder, og jeg troer ogsaa, at de andre Medlemmer af Udvalget ville være enige deri. Det var allerede i Landstinget antaget, at disse Forseelser mod Dyrene vare indbefattede derunder. Jeg kunde for mit Vedkommende ønske, at de ogsaa udtrykkelig vare blevne nævnte, fordi det vistnok vil være de allerhyppigste Forseelser; men jeg ønskede ikke flere Forandringer i Lovforslaget saaledes, som det engang var blevet redigeret, end de høist nødvendige, og ansaae det derfor ikke nødvendigt at gaae nærmere ind derpaa. Grunden, hvorfor jeg ikke anseer det fornødent at bibeholde § 2, er den, at det er noget aldeles Extraordinært, som her er foreslaaet; det er mig ikke bekjendt, at der i nogetsomhelst andet Tilfælde tidligere har været tilføjet en saadan Bestemmelse, og det forekommer mig ikke, at den her omhandlede Forseelse er saa vigtig og saa hyppig, at man for den skulde gjøre en Afvigelse fra den almindelige Grundsætning. Naar der i Motiverne tales om, at man tillige undgik derved at komme ind paa et Spørgsmaal, som vedrørte Grundloven, saa er det Uttringer, som jeg for mit Vedkommende ikke vedkjender

mig, men som jeg ikke har anseet det for at være af nogen Vigtighed at fralægge mig.

Justitsministeren: Efter den Udtalelse af den ærede sidste Taler om, at Overlæsselse og Sultning gaaer ind under den Affattelse af Loven, som Udvalget har foretrukket fremfor det oprindelige Forslag, kan jeg aldeles ikke have Noget imod denne Affattelse at erindre. Jeg skal kun endnu tillade mig en ganske kort Bemærkning med Hensyn til hvad Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad) yttrede om, at han maatte foretrække Udvalgets Affattelse, fordi deraf tydelig fremgik, at der kun skulde være Tale om, at forsætlig Mishandling af Dyr straffedes. Jeg vil kun i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ved enhver Forbrydelse af en hvilken som helst Natur udfordres der Forsæt, og det maa der udfordres ligesaa godt til Dyrplageri eller til en saadan Mishandling, som gik ind under den Betegnelse, som fandt Sted i det oprindelige Udkast. Det er aabensbart, at der ikke kan tænkes nogen Straf for Dyrplageri, uden at Vedkommende med Forsæt har tilføjet Dyret det, man betegner som Dyrplageri. Det er en almindelig Retsregel, at til enhver Forbrydelse udfordres der Forsæt, og derfor kan der af den Grund ikke være Anledning til at foretrække Udvalgets Affattelse fremfor den oprindelige. Naar det af den ærede Ordfører blev yttret, at der i det andet Thing var stor Strid om, hvad der skulde forstaaes ved Dyrplageri, saa forholder det sig ikke saaledes. Det var kun fra 3 a 4 Medlemmers Side, at der yttredes Tvivl om, hvad der forstodes ved Dyrplageri.

S. M. Petersen: Hvad den sidste Forandring angaaer, som er foreslaaet af det